

ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 94

Sura al-Inshirah - Vers 1

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

أَلَمْ	a-lam	Har vi inte / Visst har vi
نَشْرَحْ	nashrah	öppnat / vidgat / gjort rymligt
لَكَ	laka	för dig
صَدْرَكَ	sadraka	ditt bröst / ditt inre

Teologisk innebörd:

Versen är en **retorisk fråga från Gud till Profeten Muhammad ﷺ**: "Har Vi inte öppnat ditt bröst för dig?" Detta är en **påminnelse om Guds nåd och stöd**, särskilt i tider av svårighet och prövning.

Ordet **nashrah sadr** (att öppna bröstet) har både **bokstavlig och andlig betydelse**:

- **Andligt**: Gud har **vidgat Profetens inre**, gett honom **lugn, tålamod, förståelse och mottaglighet för uppenbarelsen**.

- **Symboliskt:** Det är en förberedelse för profetisk börda – att bära budskapet kräver ett öppet och stärkt hjärta.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari:** versen syftar på att Gud har gjort Profetens inre rymligt för visdom, tålamod och uppenbarelse.
- **Ibn Kathir:** detta är en bekräftelse på att Gud har stärkt Profetens själ – särskilt i svåra tider i Mecka.
- **al-Jalalayn:** "öppnat ditt bröst" betyder att Gud har gjort honom mottaglig för tro, tålamod och uppdraget.
- **al-Sa'di:** detta är en påminnelse om Guds stöd – att Profeten inte är ensam, utan buren av gudomlig nåd.

Bernström tolkar det som en existentiell inre öppning – att Gud ger den troende styrka att bära svårigheter, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en poetisk och teologisk bild av andlig förberedelse och inre frid.

Teologiskt visar versen att:

- Gud förbereder Sina profeter – inte bara med budskap, utan med inre styrka.
- Att öppna bröstet är att ge plats för tålamod, visdom och gudsnärvaro.
- Versen är tröst – särskilt i tider av motgång.

Sura al-Inshirah – Vers 2

وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

وَوَضَعْنَا	wa-wada'na	och Vi lyfte bort / Vi lade ned
عَنْكَ	'anka	från dig
وِزْرَكَ	wizraka	din börda / din tyngd / din svårighet

Teologisk innebörd:

Versen fortsätter Guds tröstande tilltal till Profeten Muhammad ﷺ: "Och Vi lyfte bort din börda från dig." Detta är en bekräftelse på Guds aktiva ingripande i Profetens liv – att Han inte bara öppnade hans bröst (vers 1), utan också lättade hans inre tyngd.

Ordet **wizr** betyder börda, tyngd, svårighet, ansvar – och kan tolkas som:

- **Profetens inre oro och bekymmer** över uppdraget, folkets motstånd och sin egen otillräcklighet.
- **Den psykologiska och andliga tyngd** som följer med att bära ett profetiskt budskap.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari:** versen syftar på **den börda Profeten bar innan uppenbarelse** – oro, sökande, och känsla av ansvar.
- **Ibn Kathir:** detta är en bekräftelse på att Gud lättade Profetens inre – både genom uppenbarelse och genom att ge honom stöd.
- **al-Jalalayn:** "*din börda*" är den svårighet han bar i sitt hjärta – som Gud tog bort genom tröst och vägledning.
- **al-Sa'di:** detta är en teologisk princip – att Gud inte bara ger uppdrag, Han ger också **lätnad och stöd**.

Bernström tolkar det som en **existentiell lätnad** – att Gud ser den **troendes inre kamp och lyfter bördan**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **poetisk och teologisk bild** – att Gud inte lämnar Sina tjänare **ensamma med sin tyngd**.

Teologiskt visar versen att:

- Gud är inte bara den som ger uppdrag – Han är också den som ger **lätnad**.
- Profetens börda är verklig – men Gud är den som **lyfter den**.
- Versen är tröst för varje troende – att Gud ser, förstår och lindrar.

Sura al-Inshirah – Vers 3

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

الَّذِي	alladhi	den som / vilket
أَنْقَضَ	anqada	tyngde / bröt ner / pressade
ظَهْرَكَ	zahraka	din rygg / din börda

Teologisk innebörd:

Versen förklarar vad det var Gud lyfte bort i vers 2: "*den som tyngde din rygg*." Detta är en bild av den inre och yttre börda Profeten Muhammad ﷺ bar – både i form av profetiskt ansvar, folkets motstånd, och den andliga

oro han kände innan uppenbarelsen.

Ordet **anqada** betyder att **pressa, bryta ner, tynga så att det knakar** – en stark bild av **psykisk och fysisk belastning**. **zahr** (rygg) är en symbol för **bärande, ansvar, styrka** – och när den tyngs, visar det hur tung bördan varit.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari:** versen syftar på **den börda Profeten bar innan uppenbarelsen** – hans oro, sökande, och känsla av ansvar för mänskligheten.
- **Ibn Kathir:** detta är en **bekräftelse på att Profetens uppdrag var tungt** – men att **Gud lättade det genom stöd och uppenbarelse**.
- **al-Jalalayn:** *”som tyngde din rygg”* – dvs. den inre oro och yttre motgång som Gud tog bort.
- **al-Sa’di:** detta är en **teologisk påminnelse** – att även Profeten bar en tung börda, men att Gud är den som lindrar och stärker.

Bernström tolkar det som en **existentiell bild** – att varje människa bär **något som tynger henne**, men att Gud är den som kan **lätta det**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **poetisk och teologisk bild** av hur Gud stödjer Sina tjänare i deras svåraste stunder.

Teologiskt visar versen att:

- **Profetens uppdrag var tungt** – men Gud bar det med honom.
- **Gud ser den inre bördan** – och lindrar den med **tröst, uppenbarelse och stöd**.
- **Versen är tröst för varje troende** – att Gud vet vad som tynger oss, och Han är den som lyfter det.

Sura al-Inshirah – Vers 4

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

وَرَفَعْنَا	wa-rafa‘na	och Vi höjde / Vi upphöjde
لَكَ	laka	för dig / till din ära
ذِكْرَكَ	dhikrak	ditt minne / ditt namn / din omtanke

Teologisk innebörd:

Versen är en **bekräftelse på Profetens ära och erkännande**: *”Och Vi har höjt ditt namn (minne).”* Detta är en **gudomlig gåva** – att Profetens namn är förknippat med Guds namn, och att hans budskap är **ihågkommet, älskat och återkommande** i varje tidevarv.

Ordet **dhikr** betyder **minne, omtanke, omnämmande, ära** – och att Gud har **höjt Profetens dhikr** innebär:

- Att hans namn nämns i **adhan (böneutrop), bön, khutba, shahada**.
- Att hans liv och budskap är **centralt** i varje muslims tro och praktik.
- Att hans **status är upphöjd** – inte bara i världen, utan i Guds närhet.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari**: versen betyder att **Gud har gjort Profetens namn känt och älskat** – i varje generation och plats.
- **Ibn Kathir**: detta är en **bekräftelse på att Profetens namn nämns tillsammans med Guds** – i trosbekännelsen, bönen, och i hjärtan.
- **al-Jalalayn**: *”Vi höjde ditt minne”* – dvs. gjorde dig ihågkommen, ärad och omnämnd i varje tidevarv.
- **al-Sa’di**: detta är en **teologisk ära** – att Profetens namn är förknippat med Guds, och att hans budskap är evigt levande.

Bernström tolkar det som en **existentiell bekräftelse** – att Profetens liv är **ett ljus som lyser genom historien**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **poetisk och teologisk hyllning** – att Profetens namn är **höjt över glömska och förnekelse**.

Teologiskt visar versen att:

- Profetens ära är **inte mänskligt konstruerad** – den är **gudomligt given**.
- Hans namn är förknippat med Guds – i varje bön, varje trosbekännelse, varje hjärta.
- Versen är **tröst** – att även om han mötte motstånd, har Gud höjt hans namn över alla.

Sura al-Inshirah – Vers 5

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

فَإِنَّ	fa-inna	så sannerligen / då är det så att
مَعَ	ma‘a	med / tillsammans med

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

الْعُسْرُ	al-‘usr	svårigheten / motgången
يُسْرًا	yusran	lättnad / lätthet / lättare väg

Teologisk innebörd:

Versen är en **gudomlig tröst och löftesvers**: *”Sannerligen, med svårighet kommer lättnad.”* Detta är en **grundläggande princip i islamsk teologi och livssyn** – att ingen svårighet är utan lättnad, och att varje prövning bär på en öppning.

Ordet ‘usr betyder **svårighet, trånghet, motgång**, medan yusr betyder **lättnad, lätthet, lösning, öppning**. Notera att *”ma‘a”* (med) antyder **samtidighet** – lättnaden är inte bara efter svårigheten, utan **finns med den**.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari**: versen betyder att **med varje svårighet finns en lättnad** – Gud gör det inte outhärdligt.
- **Ibn Kathir**: detta är en **tröst till Profeten** – att hans prövningar i Mecka kommer följas av **seger och lättnad**.
- **al-Jalalayn**: *”med svårighet kommer lättnad”* – dvs. Gud kommer att ge dig lättnad tillsammans med prövningen.
- **al-Sa‘di**: detta är en **universell princip** – att Gud aldrig låter svårigheter stå utan lindring, och att varje troende bör ha hopp.

Bernström tolkar det som en **existentiell sanning** – att livet rymmer både **smärta och lindring**, och att Gud väver dem samman, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **poetisk och teologisk försäkran** – att Gud aldrig överger den troende i svårighet.

Teologiskt visar versen att:

- **Svårighet är inte evig** – den bär på sin egen lättnad.
- **Gud är medveten om människans kamp** – och Han lindrar den.
- **Versen är en källa till hopp, tålamod och tillit** – särskilt i tider av prövning.

Sura al-Inshirah – Vers 6

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

إِنَّ	inna	sannerligen / verkligen
مَعَ	ma‘a	med / tillsammans med
الْعُسْرِ	al-‘usr	svårigheten / motgången
يُسْرًا	yusran	lättnad / lätthet / lösning

Teologisk innebörd:

Versen **upprepar budskapet från vers 5**, men med subtil förstärkning: *”Sannerligen, med svårighet kommer lättnad.”* Detta är inte bara en poetisk upprepning – det är en **teologisk förstärkning och pedagogisk betoning**. Gud vill att detta budskap ska **tränga in i hjärtat**: *Svårighet är aldrig ensam – lättnad är alltid närvarande.*

Skillnaden i vers 6 är att **”inna”** (sannerligen) står först – vilket ger **ytterligare tyngd och försäkran**. Upprepningen visar att **lättnaden inte bara kommer en gång** – den kommer med varje svårighet, kanske till och med i dubbel form.

Enligt klassisk tafsir:

- al-Tabari: versen är en förstärkning – att varje svårighet bär med sig minst en lättnad, kanske två.
- Ibn Kathir: detta är en tröst – att Gud inte bara lovar lättnad, Han upprepar det för att lugna hjärtat.
- al-Jalalayn: *”med svårighet kommer lättnad”* – och eftersom **”al-‘usr”** är bestämd och **”yusr”** är obestämd, kan det tolkas som en lättnad för varje aspekt av svårigheten.
- al-Sa‘di: detta är en pedagogisk princip – att Gud upprepar för att förstärka, och att lättnad är mer än svårighet i mängd och kraft.

Bernström tolkar det som en **existentiell försäkran** – att livet är vävt med **både prövning och lindring**, och att Gud är närvarande i båda, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **poetisk och teologisk tröst** – att Gud inte bara ger lättnad, Han betonar den, upprepar den, och förankrar den i hjärtat.

Teologiskt visar versen att:

- Gud upprepar lättnaden – för att vi ska tro på den, känna den, vänta på den.
- Svårighet är inte ensam – lättnad är dess följeslagare.
- Versen är en läkande vers – för varje hjärta som bär något tungt.

Sura al-Inshirah – Vers 7

فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

فَإِذَا	fa-idha	så när / då när
فَرَغْتَ	faraghta	du är klar / du har avslutat
فَانصَبْ	fa-nsab	sträva / stå upp / engagera dig

Teologisk innebörd:

Versen är en uppmaning till Profeten Muhammad ﷺ – och till varje troende: *”Så när du är klar, sträva vidare.”* Detta är en teologisk princip om uthållighet och kontinuerlig strävan – att när en uppgift är avslutad, vänd dig till nästa med energi och hängivenhet.

Ordet **faraghta** betyder att ha avslutat något – t.ex. . en bön, ett uppdrag, en handling. **Fa-nsab** kommer från roten *nasaba*, som betyder att stå upprätt, att anstränga sig, att engagera sig med kraft – alltså: *”när du är klar, ge dig helhjärtat in i nästa uppgift.”*

Enligt klassisk tafsir:

- al-Tabari: versen betyder att när Profeten är klar med en uppgift – t.ex. . predikan eller bön – ska han vända sig till nästa, särskilt till tillbedjan.
- Ibn Kathir: detta är en uppmaning till kontinuerlig strävan – att inte vila i tomhet, utan att alltid vända sig till Gud i handling.
- al-Jalalayn: *”när du är klar, sträva”* – dvs. när du är färdig med världsliga uppgifter, vänd dig till tillbedjan och bön.
- al-Sa’di: detta är en teologisk livshållning – att troende alltid är i rörelse, alltid i strävan, alltid i tjänst för Gud.

Bernström tolkar det som en existentiell rytm – att livet är en växling mellan uppgift och tillbedjan, och att tomhet bör fyllas med mening, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en poetisk och teologisk uppmaning – att aldrig stanna i passivitet, utan att alltid sträva vidare mot Gud.

Teologiskt visar versen att:

- Tro är inte passiv – den är aktiv, strävande, uthållig.
- När en uppgift är avslutad, börjar nästa – särskilt i tjänst för Gud.

- Versen är en påminnelse om att tomhet bör fyllas med tillbedjan, mening och rörelse.

Sura al-Inshirah – Vers 8

وَالِى رَّبِّكَ فَأَرْغَبُ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

وَالِى	wa-ila	och till / och vänd dig mot
رَّبِّكَ	rabbika	din Herre
فَأَرْغَبُ	fa-rghab	rikta din längtan / sök / sträva efter

□ Teologisk innebörd:

Versen avslutar suran med en **uppmaning till riktning och längtan**: *”Och mot din Herre – rikta din strävan.”* Detta är en **teologisk slutpunkt** och en **livsprincip**: att när du är klar med dina uppgifter, när du har kämpat och strävat – vänd hela din längtan, vilja och energi mot Gud.

Ordet **fa-rghab** kommer från roten *ra-gha-ba*, som betyder **att längta, att önska, att sträva efter något med hjärtat**. Det är en **aktiv, kärleksfull och målmedveten rörelse mot Gud** – inte bara i bön, utan i hela livshållningen.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari**: versen betyder att när du är klar med världsliga uppgifter, vänd dig till Gud med längtan och tillbedjan.
- **Ibn Kathir**: detta är en uppmaning till att rikta sin vilja och sitt hjärta mot Gud – i bön, tillit och kärlek.
- **al-Jalalayn**: *”rikta din längtan till din Herre”* – dvs. sök Gud i allt, efter varje uppgift, i varje tomrum.
- **al-Sa’di**: detta är en teologisk princip – att människans slutmål är Gud, och att varje strävan bör leda dit.

Bernström tolkar det som en **existentiell riktning** – att livet är fullt av uppgifter, men att hjärtat bör vila i Gud, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **poetisk och teologisk slutkläm** – att den troende bör längta efter Gud mer än något annat.

Teologiskt visar versen att:

- Gud är målet för all strävan – efter arbete, efter bön, efter kamp.
- Längtan efter Gud är inte passiv – den är aktiv, riktad, kärleksfull.

- Versen är en livsregel – att varje avslut bör följas av tillbedjan och närhet till Gud.
-
-

[KAPITEL 94](#)

«[ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 95](#)

[ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 93](#)»

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn ‘Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid‘ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummah](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)